

Česká obchodní inspekce

inspektorát Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně
třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno

Č.j.: ČOI 111633/18/3000/R/N

V Brně dne: 21. září 2018

Sp.Zn: 435/30/18

ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, inspektorát Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně, jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů a místně příslušný správní orgán podle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ust. § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 150 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodla v souladu s ust. § 93 a násl. tohoto zákona takto:

obviněná: MANO Oil s.r.o.

sídlo: Masarykova 98, 664 42, Modřice

IČ: 292 94 525

I. se uznává vinnou z porušení právní povinnosti, které se dopustila tím, že

dne 5. 3. 2018, na čerpací stanici NOVOTNÝ, silnice 153, 664 42 Modřice, prodávala pohonnou hmotu (BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 601/2018 ze dne 7. 3. 2018, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228+A1 a to v ukazateli „kyslík-výpočet“, kdy zjištěná hodnota činila 3,32 % m/m, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 2,9 % m/m a dále pohonnou hmotu (nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 603/2018 ze dne 7. 3. 2018, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota nafta motorová, vzorek č.

78/30/18/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1 a to v ukazateli „Bod vzplanutí P.M.“, kdy zjištěná hodnota činila 48,5°C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit minimálně 53,0°C, a tím porušila právní povinnost uvedenou v ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnila skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

- II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněná **ukládá** podle ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a ust. § 93 a násl. téhož zákona

pokuta

ve výši **150.000,- Kč** (slovy: stopadesáttisíckorunčeských),

- III. podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné

povinnost nahradit náklady řízení

ve výši **1 000,- Kč** (slovy: jedentisíckorunčeských).

Uloženou pokutu je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, číslo účtu 3754-829011/0710, VS: 1104353018, KS: 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, číslo účtu 19-829011/0710, VS: 1104353018, KS: 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Dne 5. 3. 2018 provedli inspektoři České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem v Brně, třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno, kontrolu včetně odběru kontrolních vzorků pohonných hmot na čerpací stanici NOVOTNÝ, silnice 153, 664 42 Modřice, kterou provozuje obchodní společnost MANO Oil s.r.o., IČ 292 94 525. Při kontrole a odběru vzorků byl přítomen [REDAKCE], obsluha čerpací stanice. O tomto byl dne 5. 3. 2018 sepsán úřední záznam.

Dne 20. 3. 2018 byl inspektory na pracovišti inspektorátu vyhotoven protokol o kontrole, jehož přílohou byl úřední záznam ze dne 5. 3. 2018 včetně příloh (Protokol o odběru vzorků pohonných hmot č. 301803050009602, doklad o koupi, doklad vzorky, stav zásob, inspekční zpráva č. 602/2018 ze dne 7. 3. 2018, Zkušební protokol č. 17416/2018 ze dne 7. 3. 2018, inspekční zprávy č. 601/2018 a 603/2018 ze dne 7. 3. 2018 – nevyhovující vzorky, Zkušební protokoly č. 17415/2018, 17417/2018 ze dne 7. 3. 2018 –

nevyhovující vzorky, a který byl obviněné coby kontrolované osobě doručen prostřednictvím datových schránek dne 26. 3. 2018.

Obviněná coby kontrolovaná osoba podala dne 6. 4. 2018 ke zjištění uvedeném v protokolu o kontrole ze dne 20. 3. 2018 (Identifikační kód 301803080009620), námitky, které byly správním orgánem vyřízeny ve vydaném příkazu č.j. ČOI 73612/18/3000/P/N ze dne 18. 6. 2018.

Kontrolou bylo zjištěno a prokázáno, že obviněná dne 5. 3. 2018, na čerpací stanici NOVOTNÝ, silnice 153, 664 42 Modřice, prodávala pohonnou hmotu (BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 601/2018 ze dne 7. 3. 2018, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228+A1 a to v ukazateli „kyslík-výpočet“, kdy zjištěná hodnota činila 3,32 % m/m, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 2,9 % m/m a dále pohonnou hmotu (nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 603/2018 ze dne 7. 3. 2018, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1 a to v ukazateli „Bod vzplanutí P.M.“, kdy zjištěná hodnota činila 48,5°C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit minimálně 53,0°C.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. a) zákona o pohonných hmotách Česká obchodní inspekce kontroluje složení a jakost pohonných hmot, s výjimkou elektřiny, u výrobce, distributora, dovozce, vývozce, a u provozovatele čerpací stanice, a to i během přepravy, podle zvláštního právního předpisu¹²⁾ a sleduje a monitoruje složení a jakost pohonných hmot, s výjimkou elektřiny, v souladu s prováděcím právním předpisem vydaným podle § 3 odst. 4; provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím akreditovaných osob.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. b) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností podle § 3 odst. 1 a 2, § 5 odst. 3 až 5, § 5 odst. 7 písm. a), b), d) a e) a § 6q odst. 1, 4 a 5.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. c) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje ve spolupráci s orgány správního dozoru podle zvláštních předpisů plnění povinností podle § 5 odst. 1 a 6 a § 6q odst. 2 a 3.

Ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách stanoví, že pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Ust. § 3 odst. 4 zákona o pohonných hmotách stanoví, že prováděcí právní předpis stanoví požadavky na složení a jakost pohonných hmot a způsob sledování a monitorování jejich složení a jakosti.

Ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) citovaného zákona stanoví, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona.

Ust. § 9 odst. 14 písm. b) citovaného zákona stanoví, že za přestupek se uloží pokuta do 5 000 000,- Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d), odstavce 4 písm. d).

Prodejem pohonné hmoty, která nesplňovala požadavky zvláštních právních předpisů, porušila obviněná právní povinnost stanovenou v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a tím naplnila skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

K tomu lze dodat, že sledování a monitoring složení a jakosti prodávaných pohonných hmot a následnými rozbory zajišťovanými akreditovanou osobou je jedním z předpokladů ochrany spotřebitele a současně znamená omezení rizik nebo způsobení majetkové újmy.

Za porušení výše uvedeného přestupku byla obviněná uložena příkazem č.j. ČOI 73612/18/3000/P/N ze dne 18. 6. 2018 pokuta ve výši 150.000 Kč. Příkaz byl obviněné doručen prostřednictvím datové schránky dne 18. 6. 2018.

Dne 25. 6. 2018 byl správnímu orgánu doručen od obviněné odpor a dne 26. 6. 2018 bylo správnímu orgánu doručeno písemné odůvodnění podaného odporu. Tímto odporem byl příkaz zrušen a v řízení bylo pokračováno. Dále obviněná doplnila odpor písemností ze dne 24. 7. 2018 a písemným vyjádřením ze dne 5. 9. 2018.

Dne 9. 7. 2018 byla obviněné doručena písemnost „Vyrozumění před vydáním rozhodnutí“ č.j. ČOI 88547/18/3000 ze dne 9. 7. 2018.

V podaném odporu obviněná v úvodu uvádí, že rozhodnutí ČOI v podobě Příkazu je nepřezkoumatelné, byly naplněny liberační důvody podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách (dále jen PHM), uložená pokuta je nepřiměřená, nebyla zohledněna kritéria podle § 10 odst. 2 zákona o PHM, a sankcionované protiprávní jednání nenaplnilo materiální stránku přestupku. Odůvodnění odporu pak obviněná rozdělila do několika bodů.

V prvním části odporu „Nepřezkoumatelnost Příkazu“ obviněná uvádí, že ČOI Příkazem uložila jednotnou pokutu za obě porušení právních povinností, bez toho aby jakkoli blíže vymezila, jaká část pokuty byla uložena za které z tvrzených porušení právních povinností, když skutkové okolnosti shledaných protiprávních jednání jsou zásadně odlišné, a spočívající v různých příčinách - v případě nafty ve vadách v technologickém postupu při stáčení pohonné hmoty Dodavatelem a v případě benzínu v samostatné jakosti pohonné hmoty již na straně původce (výrobce), tj. společnosti ČEPRO a.s. Rozhodnutí ČOI ve formě Příkazu je tak nepřezkoumatelné, neboť není zřejmé, jak ČOI přihlédla k tvrzeným polehčujícím nebo přitěžujícím okolnostem a zejména jak posoudila jednotlivá kritéria podle ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, když se liší jak závažnost, tak způsob i následky předmětných protiprávních jednání. Uvedeným postupem navíc ČOI ve svém důsledku ztěžuje vymáhání náhrady způsobené škody na třetích osobách, v důsledku jejichž zavinění k porušení na její straně došlo, tj. dodavateli pohonných hmot – společnost RAPID OIL, s.r.o., konkrétními zaměstnanci Dodavatele, v důsledku jehož hrubé nedbalosti při stáčení pohonných hmot do nádrží je vůči ní vedeno toto řízení co do nesplnění zákonných požadavků na jakost pohonné hmoty NAFTA MOTOROVÁ (DIESEL), jakož i společnost ČEPRO, jež je původcem (výrobcem) dotčených pohonných hmot a v případě benzínu osobou, která svou chybou a následnou flagrantní nedbalostí a úmyslným zamlčováním (při reklamaci ze strany Dodavatele společnosti ČEPRO o svém pochybení věděla, nepodnikla však žádné aktivní kroky k nápravě, aktivně o závadě neinformovala ani Dodavatele, ani koncového prodejce závadné pohonné hmoty, vč. ní, i když tak učinit mohla a měla, aby

zabránila vzniku újmy nejen na její straně, ale i Dodavatele a případných škod na straně jednotlivých spotřebitelů), a tedy v důsledku jejíhož vědomého pochybení je vůči ní vedeno toto řízení co do nesplnění zákonných požadavků na jakost pohonné hmoty BA 95 SUPER (NATURAL 95). Tím, že ČOI nedefinuje uloženou pokutu, co do jednotlivých porušení ztěžuje obviněné uplatnění a vyčíslení výše škody vůči výše uvedeným osobám, neboť každé z předmětných protiprávních jednání bylo zaviněno jiným škůdcem, bylo spácháno jiným způsobem, za jiných okolností a liší se i co do závažnosti a svých následků. Z uvedených důvodů nelze ani usoudit, zda je pokuta přiměřená a zda odpovídá pokutám ukládaných v obdobných případech.

V druhé části odporu „Liberace“ obviněná uvádí, že ČOI v Příkazu mj. uvádí, že její odpovědnost je objektivní, tedy, že ČOI jako správní orgán nezkoumá zavinění, že této odpovědnosti se nemůže ona jako obviněná zbavit např. poukazem na dodání pohonné hmoty distribuční společností, současně však připouští, že objektivní odpovědnost je dána z praktických důvodů. Dle obviněné, optikou skutkových okolností jejího případu co do nesplnění jakostních požadavků na pohonnou hmotu BA 95 SUPER (NATURAL 95) je však výsledek takového přístupu přímo alarmující a zcela v rozporu se základními principy právního státu, když společnost ČEPRO, stoprocentně vlastněná ČR prostřednictvím Ministerstva financí ČR, prodává pohonnou hmotu nesplňující požadavky na jakost dle zvláštních předpisů, toto své pochybení přiznává až na dotaz a reklamaci Dodavatele – zboží bylo reklamováno prostřednictvím dodavatele a společnost ČEPRO reklamaci uznala, kopie příslušné komunikace mezi Dodavatelem a společností ČEPRO byla přiložena k námitkám ze dne 6. 4. 2018 proti kontrolnímu protokolu – obviněná pak podotýká, že preventivně však nepodnikne žádné kroky k zamezení vzniku újmy na straně dotčených třetích osob, a dále uvádí, že z druhé strany ten samý stát prostřednictvím ČOI v pozici správního orgánu ji sankcionuje za porušení příslušných povinností, navíc s poukazem na nenaplnění liberačního důvodu pro nedostatek vynaloženého úsilí k zabránění protiprávního jednání. Jako důkaz předkládá obviněná kopii e-mailové komunikace mezi dodavatelem a společností ČEPRO ze dne 15.- 29. března 2018 – ve spise. Dále obviněná uvádí, že při každé dodávce pohonných hmot požaduje atest prokazující kvalitu dodávaných pohonných hmot. Tak tomu bylo i v případě dodávky předmětného benzínu viz nákladní list č. E 629021 ze dne 26. 2. 2018, což dokládá jako důkaz. Obviněná dále uvádí, že vynaložila veškeré možné úsilí k tomu, aby zabránila protiprávnímu jednání, a to jak výběrem svého dodavatele pohonných hmot, tak i požadavkem na jejich původce v podobě společnosti ČEPRO, o tom svědčí mj. i to, že předmětné porušení ČOI u ní shledala poprvé. Obviněná dále uvádí, že míru možného vynakládaného úsilí za účelem prevence či zabránění protiprávního jednání je nutné poměřovat k jejím reálným – finančním a technologickým možnostem. Obviněná připomíná, že je malá rodinná firma provozující jedinou malou čerpací stanici pohonných hmot na okraji města Modřice čítající cca 4,5 tisíce obyvatel a uvádí, že pokud je dle názoru ČOI jediným možným způsobem, jak naplnit podmínku podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách investice do vlastní testovací technologie anebo např. neustálý preventivní rozbor vzorků dodané pohonné hmoty, znamená takový požadavek podmínku nemožnou, představující pro ní ve svém důsledku nemožnost dalšího setrvání v odvětví, takový však nemůže být účel a smysl této právní normy.

V další části podaného odporu „Nepřiměřená výše pokuty“ obviněná uvádí, že výše pokuty je nepřiměřená, když ČOI nezohlednila všechna kritéria daná ust. § 10 odst. 2 zákona o PHM. Navíc z důvodu způsobu udělení pokuty nelze zjistit, zda pokuta odpovídá pokutám uloženým v obdobných případech, a zda je tedy i z tohoto hlediska adekvátní. Udělení pokuty pak jí způsobí další újmu zejména ve spojení s budoucími následky uveřejnění příslušného rozhodnutí a další medializaci sankcionovaných prodejců. Dále obviněná uvádí, že vymáhání způsobené škody na příslušných škůdcích pak představuje pro ní další náklady a je zcela absurdním výsledkem zejména v případě benzínu, kdy zjednodušeně řečeno stát nejen veřejnoprávně sankcionuje porušení právních povinností, jehož původ spočívá v jeho vlastním pochybení, ale ještě odkazuje na soukromoprávní cestu vymáhání způsobené škody, tedy případnou škodu, kterou bude muset

ČEPRO zaplatit, si stát na druhé straně vybírá (předem) prostřednictvím uvalených sankcí. Takový postup odporuje základním principům právního státu, jakkoli je daná formální oddělenost jednotlivých aktérů tohoto případu.

V další části podaného odporu „Výsledky kontravzorku nafty – bod vzplanutí“ obviněná uvádí, že dle příkazu pohonná hmota NAFTA MOTOROVÁ (DIESEL) nevyhověla dle inspekční zprávy č. 603/2018 ze dne 7. 3. 2018 limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1, a to v ukazateli „ Bod vzplanutí p.m.“, jehož naměřená hodnota dle zkušebního protokolu č. 17417 a inspekční zprávy č. 603/2018 vyhotovené společností SGS činila 48,5°C. V návaznosti na sdělení výsledku odebraných vzorků pohonných hmot ze dne 5. 3. 2018 zajistil Dodavatel provedení rozboru odebraného kontravzorku motorové nafty ze dne 5. 3. 2018. Podle protokolu o zkouše provedené nezávislou laboratoří MND a.s., se sídlem v Hodoníně, vyšel vzorek sice taktéž jako nevyhovující, ale s ukazatelem bodu vzplanutí 50°C, což představuje v procentuálním vyjádření o 5,66 % nikoli o 8,49 % jako v případě ukazatele bodu vzplanutí v hodnotě 48,5°C. Obviněná dokládá jako důkaz protokol o zkoušce č. 1446/18. Dále obviněná v této části odporu uvádí, že zjištěná hodnota bodu vzplanutí tak nepředstavuje žádné nebezpečí z hlediska požární bezpečnosti, ani z hlediska potenciálního poškození motoru vozidel zákazníků (příčemž spotřebitelů je menšina). Následky tvrzeného protiprávního jednání tak nejsou žádné, současně protiprávní jednání nelze rovněž kvalifikovat jako společensky nebezpečné. Ten samý závěr zastává obviněná i v případě protiprávního jednání spočívajícího v prodeji nevyhovujícího benzínu, když jediným důsledkem vyššího obsahu kyslíku v benzínu je pravděpodobná větší spotřeba paliva, přičemž není uvedeno ani odhadem, o kolik se spotřeba zvyšuje při ukazateli 3,32 % m/m.

V poslední části podaného odporu „Společenská nebezpečnost“ obviněná uvádí, že jednání nemůže být klasifikováno jako přestupek, pokud zároveň nebude jednáním společensky škodlivým. Obviněná odkazuje na rozhodnutí NSS (rozhodnutí NSSS 8 As 17/2007-135), který uvádí, že k trestnosti správního deliktu (přestupku) nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým), kromě formálních znaků deliktního jednání tak musí být naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušení povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Materiální stránka protiprávního jednání se musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. ČOI dle názoru obviněné nepřihlédla dostatečně k závažnosti protiprávního jednání, ke způsobu provedení, následkům a okolnostem jednání a nehodnotila, zda předmětná protiprávní jednání vykazují společenskou nebezpečnost, a zda byla tedy vůbec naplněny všechny znaky přestupku, pro který ji ČOI sankcionuje. Dále obviněná poukazuje na citace ve vydaném příkazu „ že případné následky se nemusí týkat pouze malého množství spotřebitelů, ale několika desítek, když vychází z obecného předpokladu, že do jedné nádrže osobního automobilu lze natankovat přibližně 50 l pohonné hmoty a stavu zásob k 5. 3. 2018 u motorové nafty 20.533 l a benzínu 12.745 l.“ Uvedené závěry jsou dle obviněné nepodložené, zkratkovité a nezohledňují okolnosti jejího případu, když 80 % zákazníků představují podnikatelé, v případě motorové nafty i více, přitom i v případě zákazníků v osobních vozech se nejedná vždy automaticky o spotřebitele. Obviněná dále uvádí, že v případě motorové nafty tvoří převážnou většinu zákaznické základny nákladní automobily, proto jsou jak závěry o nezbytné ochraně spotřebitele, tak odhadovaný počet dotčených osob (nákladní automobil natankuje až 500 l nafty proti 50 l v případě osobního vozu), mylný a nepodložený. Dle obviněné nelze vycházet z prostého údaje o počtu litrů v nádrži, když dne 7. 3. 2018 došlo k doplnění nádrží a vzorky z 8. 3. 2018 již všechny ukazatele splňovaly, jak vyplývá ze spisu. V závěru pak obviněná uvádí, že budou doplněny údaje o čerpání pohonných hmot nákladními automobily.

Dne 24. 7. 2018 byla správnímu orgánu doručena písemnost, ve které obviněná dokládá souhrnné údaje o čerpání pohonných hmot a daňové doklady vystavené zákazníkům načerpané pohonné hmoty v měsíci

březnu 2018 a doplňuje některá tvrzení uvedená v odporu. V bodě „společenská nebezpečnost“ obviněná uvádí, že správní orgán se nezabýval otázkou, zda jednání naplňuje také konkrétní společenskou nebezpečnost, pojící se s konkrétním deliktním jednáním. Dále, že ČOI v Příkazu neuvádí ani odhadem, o kolik se spotřeba zvyšuje při ukazateli 3,32 % m.m., a jaký skutečný počet spotřebitelů tak mohl být poškozen. Dále obviněná opakuje skutečnosti již uváděné v podaném odporu, ohledně požární bezpečnosti a potenciálního poškození motoru vozidel v případě motorové nafty. Dále obviněná připomíná, že ČOI shledala u ní předmětné porušení poprvé, což znamená za více jak 20 let provozu. ČOI dle jejího názoru opomněla hodnotit, zda byly veškeré znaky přestupku naplněny i co do její materiální stránky. V dalším bodě písemnosti „Ochrana spotřebitele“ obviněná uvádí skutečnosti, které již uvedla v bodě „Společenská nebezpečnost“ v podaném odporu, a doplňuje, že má vlastní stálé zákazníky – podnikatele odebírající pohonné hmoty na fakturu. Procentuálně tak spotřebitelé představují maximálně 20 % veškerých zákazníků na její čerpací stanici a u nafty bude pravděpodobně tento podíl ještě menší. Na podporu svých tvrzení obviněná dokládá doklady. S ohledem na výše uvedené, jakož i na důvody uvedené v Odporu navrhuje obviněná, aby ČOI rozhodla tak, že žádný přestupek nebyl spáchán, a upustila od uložení sankce.

K části podaného odporu „Nepřezkoumatelnost Příkazu“ správní orgán uvádí, že je povinen při ukládání pokuty zohlednit všechna hlediska dle ust. § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a dbát, aby výše uložené pokuty byla zdůvodněna takovým způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o adekvátnosti výše pokuty a odpovídajícím konkrétním okolnostem individuálního případu. Správní orgán přihlédl v daném případě ke všem relevantním kritériím, jež podrobně rozebral a uvedl, zda je hodnotil ve prospěch či v neprospěch obviněné. Správní orgán hodnotil závažnost přestupku vyčerpávajícím způsobem tak, že posuzoval závažnost jeho dílčích protiprávních jednání, zvláště prodej pohonné hmoty BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V a zvláště prodej pohonné hmoty nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V. Tato dílčí hodnocení kritérií pak ve svém souhrnu vypovídají o závažnosti přestupku, kterou pak správní orgán vyjádřil výší uložené pokuty, jenž je výsledkem úvah obsažených v příslušných pasážích odůvodnění napadeného příkazu. K námitce obviněné, že ČOI nediferencuje uloženou pokutu, co do jednotlivých porušení, správní orgán uvádí, že prodejem pohonných hmot BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V a nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V se obviněná dopustila jednoho přestupku, za který lze dle zákona uložit pokutu až do výše 5 mil. Kč. Správní orgán nepostupoval v rozporu se zákonem, když uložil jednu sankci za spáchání jednoho přestupku, aniž by ukládal či vyjadřoval výši pokuty u každého jeho dílčího protiprávního jednání spáchaného přestupku zvláště. Za prodej pohonných hmot, které neodpovídají zvláštním právním předpisům, je odpovědná obviněná, a ne její obchodní partneři, kteří jí dodali tyto pohonné hmoty. Případnou škodu pak může obviněná vymáhat po svých dodavatelích na základě uzavřených obchodních smluv. Pokud obviněná podniká v obchodu s pohonnými hmotami, je stejně jako ostatní obchodníci s jakýmkoli zbožím odpovědná za kvalitu dodávaného zboží a bylo na ní, aby si v rámci svých soukromých obchodních vztahů ověřila svého dodavatele pohonných hmot v rámci svých nastavených kontrolních mechanismů.

Správní orgán dále uvádí, že při ukládání pokuty za přestupek postupuje podle volného správního uvážení, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon vymezuje. Správní orgán přitom dbá na přiměřenost sankce z hlediska jejího účelu. Pro správné a spravedlivé ukládání sankcí je významné dodržování principu zákonnosti trestání a principy individualizace sankce. Zásada zákonnosti trestání spočívá v tom, že se správní orgán musí důsledně řídit pravidly pro ukládání sankcí, zásada individualizace sankce pak ukládá, aby druh, kombinace a intenzita sankcí odpovídaly všem okolnostem a zvláštnostem konkrétního případu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2007, č. j. 3 As 32/2007-48). Pro splnění přiměřenosti sankce je nezbytné, aby bylo vůči pachatelům postupováno v obdobných případech stejně (pravidlo

legitimního očekávání). Správní orgán pak při ukládání sankce v napadnutém příkazu postupoval obdobně a nemá za to, že by se pokuta uložená obviněné odchylovala v její neprospěch od pokut ukládaných v obdobných případech. Všechna uvedená rozhodnutí jsou k dispozici na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva.

K druhé části odporu „Liberace“ správní orgán uvádí, že uvedený právní názor ve zrušeném příkazu, že objektivní odpovědnost je dána z praktických důvodů, sdílí správní orgán z judikatury soudů, se kterým se plně ztotožňuje. Nejvyšší správní soud v rozsudku 5 As 183/2016 ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010 - 52, uvedl, že je tomu tak „z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců tak, jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také ‚odpovědnosti za výsledek‘) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona. [...] Obligatořním znakem skutkové podstaty správního deliktu právnické osoby tedy není zavinění. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě. [...] Této odpovědnosti se subjekt nemůže zprostit odkazem na smluvní ujednání či odkazem na porušení povinnosti ze strany smluvního partnera.“. Odpovědnost za přestupek dle § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách je odpovědností objektivní, jež nevyžaduje prokázání zavinění. Skutková podstata přestupku byla tedy naplněna tím, že obviněná prodávala pohonnou hmotu, která nesplňovala podmínky stanovené v § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Objektivní odpovědnosti za uvedený přestupek se však obviněná mohla zprostit při splnění podmínky stanovené § 21 zákona o přestupcích, a to prokázáním, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Podmínkami liberace zabýval taktéž Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015 - 35, přičemž vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014- 33, a uvedl, že „*důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu; pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem; na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcům pohonných hmot provádět kontroly; roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení ‚veškerého úsilí‘ požadovaného zákonem; přičemž (v) provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.*“

Správní orgán taktéž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33, podle kterého „*pokud provozovatel čerpací stanice chce využít liberační důvod dle § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot, musí prokázat, že provedl technicky možná opatření způsobitá účinně zabránit porušování zákona (zde prodej pohonných hmot nevyhovujících požadavkům uvedeným v § 3 odst. 1 cit. zák.). Nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato technicky možná opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické.*“

Správní orgán upozorňuje obviněnou, že pojem liberace dříve v zákonu o pohonných hmotách a nyní v zákoně o přestupcích je obsahově totožný.

Je právě na obviněné, aby s vědomím své odpovědnosti věnovala patřičnou pozornost výběru svých dodavatelů, a jaké si nastaví své záruky k řádnému plnění svých povinností v souvislosti s prodejem pohonných hmot. Odpovědnosti se obviněná nemůže zprostit s poukazem na výběr svého dodavatele, který ji nejakostí pohonnou hmotu s patřičnými atesty, prokazujícími kvalitu dodávaných pohonných hmot, dodal, což se stalo i v případě nákladního listu č. E 629021 ze dne 26. 2. 2018, či původce pohonné hmoty v podobě společnosti ČEPRO. Tyto skutečnosti nelze zařadit pod tzv. liberační důvody, viz § 21 zákona o

přestupcích „Právní osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila“, a které by obviněnou zprostily správněprávní odpovědnosti za její protiprávní jednání.

Obviněná se mohla vyvarovat prodeje závadné pohonné hmoty, pokud by učinila vhodná preventivní či kontrolní opatření. Neobstojí ani tvrzení obviněné o neúměrném finančním zatížení v případě investice do vlastní testovací technologie na provádění vlastních rozborů, neboť s ohledem na výše citované závěry soudu o podmínkách liberace tato skutečnost nehraje roli a není brána v úvahu při posuzování naplnění podmínek liberace dle § 21 zákona o přestupcích.

K další části podaného odporu „Nepřiměřená výše pokuty“ správní orgán uvádí, že při vydávání příkazu správní orgán v procesně právních otázkách postupoval podle přestupkového zákona účinného od 1. 7. 2017. Správní orgán tak postupoval správně, když posuzoval kritéria pro určení výše trestu danými ust. § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kdy přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku, k významu právem chráněného zájmu, ke způsobu spáchání přestupku a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán; dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Správní orgán tak nesouhlasí s obviněnou, že pokuta uložená ve zrušeném příkazu byla nepřiměřená, když správní orgán nezohlednil kritéria dle ust. § 10 odst. 2 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách. K otázce dodržování pravidla předvídatelnost rozhodnutí, resp. kdy správní orgán ukládá pokutu, která odpovídá pokutám uloženým v obdobných případech, se správní orgán vyjádřil již v předchozím bodě.

Správní orgán dále uvádí, že pokud se obviněné prokáže porušení právní povinnosti dle zákona o pohonných hmotách, musí nést i následky s tím spojené, včetně následků z uveřejnění příslušného rozhodnutí na stránkách ČOI. Zveřejňování uvedených rozhodnutí je povinností správních orgánů, která vyplývá ze zákona. K námitce ohledně vymáhání způsobené škody na příslušných škůdcích se správní orgán již vyjádřil v části „Nepřezkoumatelnost Příkazu“.

K další části podaného odporu „Výsledky kontravzorku nafty – bod vzplanutí“ správní orgán uvádí, že následek spáchaného přestupku u pohonné hmoty, nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V hodnotil ve dvou rovinách. Snižování mazivosti pohonné hmoty odebrané správním orgánem dne 5. 3. 2018 v důsledku zjištěné hodnoty laboratorním rozbořem 48,5°C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit minimálně 53,0°C, v neprospěch obviněné. Snížení správní orgán pak vyjádřil procentuálně 8,49%, aniž by toto procentuálnímu vyjádření nějak hodnotil. Z tohoto důvodu procentuální vyjádření snížení hodnoty bodu vzplanutí ze strany obviněné 5,66 % v souvislosti s laboratorním rozbořem kontravzorku 48,5°C, který provedla nezávislá laboratoř MND, je v daném případě irelevantní.

Správní orgán dále přisvědčuje obviněné, že pohonná hmota (nafta motorová) nepředstavovala žádné nebezpečí z hlediska požární bezpečnosti, proto také správní orgán druhou rovinu následku spáchaného přestupku v případě prodeje pohonné hmoty (nafta motorová) ve zrušeném příkazu vyhodnotil ve prospěch obviněné. Taktéž správní orgán přisvědčuje obviněné, že v daném případě pohonná hmota nepředstavovala potenciální nebezpečí poškození motoru vozidel zákazníků, což však neznamená, že prodej předmětné nevyhovující pohonné hmoty z dlouhodobého hlediska potenciální zákazníky nepoškozují (snižuje mazivost pohonné hmoty, což zvyšuje opotřebování vstřikovacích ventilů, tedy snižuje jejich životnost). Správní orgán na základě výše uvedeného tak nemůže souhlasit s názorem obviněné, že následky protiprávního jednání v případě prodeje pohonné hmoty (motorová nafta) nejsou žádné a protiprávní jednání není společensky nebezpečné. Taktéž nemůže správní orgán souhlasit s názorem obviněné, že i následky protiprávního jednání u prodeje pohonné hmoty BA 95 SUPER nejsou žádné a protiprávní jednání není společensky nebezpečné. Následkem spáchaného přestupku je v tomto případě vyšší spotřeba paliva, což bylo vyhodnoceno správním orgánem ve zrušeném příkazu v neprospěch obviněné. Přestupek, z něhož je

obviněná shledána vinnou, je přestupkem ohrožovacím, takže k naplnění jeho skutkové podstaty postačuje ohrožení právem chráněného zájmu (bez ohledu na skutečnost, zda došlo k faktickému následku), a aniž by např. správní orgán musel vyčíslovat alespoň odhadem jaká je pravděpodobná vyšší spotřeba v případě pohonné hmoty BA 95 SUPER.

K další části podaného odporu „Společenská nebezpečnost“ správní orgán uvádí, že nesouhlasí s názorem obviněné, že správní orgán nepřihlédl dostatečně k závažnosti protiprávního jednání, ke způsobu spáchání, následkům a okolnostem jednání a nehodnotil, zda předmětná protiprávní jednání vykazují společenskou nebezpečnost, a zda byly naplněny všechny znaky přestupku.

K otázce společenské škodlivosti jednání naplňujícího formální znaky přestupku správní orgán vychází ze závěrů rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96, dle kterého *„Při úvahách o tom, zda obviněný naplnil i materiální znak trestného činu... je nutno zdůraznit, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Na tom nic nemění ani ustanovení § 3 odst. 2 tr. zák., podle kterého čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu. Citované ustanovení se totiž uplatní jen tehdy, když stupeň nebezpečnosti pro společnost v konkrétním případě ani při formálním naplnění znaků určité skutkové podstaty nedosáhne stupně odpovídajícího dolní hranici typové nebezpečnosti pro společnost, když tedy nebude odpovídat ani nejléčím běžně se vyskytujícím případům trestného činu této skutkové podstaty.“*

Správní orgán uvádí, že materiální stránkou přestupku se zabýval a vyjádřil ji při hodnocení následku spáchaného přestupku, který se řadí mezi tzv. ohrožovací přestupky, viz výše. Závažnost přestupku je pak vyjádřena veškerými kritérii, které správní orgán při stanovení sankce hodnotil. Správní orgán tak dodává, že byla v daném případě naplněna jak formální stránka přestupku, tak i stránka materiální, kdy správní orgán vyjádřil v následku škodlivost přestupku.

K námitce obviněné, že správní orgán nezohledňuje okolnosti případu, když 80 % zákazníků představují podnikatelé, v případě motorové nafty i více, přitom i v případě zákazníků v osobních vozech se nejedná vždy automaticky o spotřebitele, správní orgán uvádí následující.

V souvislosti s následkem protiprávního jednání vzal správní orgán v neprospěch obviněné i okolnost, že případné následky se nemusí týkat pouze malého množství spotřebitelů ale několika desítek, jak v případě prodeje motorové nafty, tak v případě pohonné hmoty BA 95 SUPER. Dne 24. 7. 2018 obviněná správnímu orgánu doložila faktury, které účtovala podnikajícím osobám za odebrané pohonné hmoty v měsíci březen. Vzhledem k tomu, že odebrané vzorky pohonných hmot na čerpací stanici odebrala ČOI dne 5. 3. 2018 a dne 7. 3. 2018 došlo k doplnění nádrží, jak uvádí obviněná v podaném odporu, nelze tyto faktury vztahovat pouze na stav zásob pohonných hmot ke dni 5. 3. 2018, kdy stav zásob pohonné hmoty „Nafta motorová“ činil 20533 litrů a u benzínu BA 95 SUPER činil 12.745 litrů, a tak procentuálně uvádět podíl 80%, který vyjadřuje prodej pohonných hmot podnikatelům, jak ho uvádí obviněná. Správní orgán při hodnocení této výše uvedené skutečnosti vzal v potaz pouze užší skupinu potenciálních poškozených (spotřebitele). Ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách stanoví, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona. Tzn., že obviněná naplnila skutkovou podstatu přestupku tím, že prodala nekvalitní pohonnou hmotu zákazníkovi bez ohledu na to, zda je osobou podnikající nebo nepodnikající (spotřebitel). Z tohoto důvodu správní orgán při hodnocení této skutečnosti použije širší pojem „zákazník“ oproti užšímu pojmu „spotřebitel“ uvedenému ve zrušeném příkazu. Toto přehodnocení správního orgánu ve smyslu změny pojmu „spotřebitel“ za „zákazník“ nemá vliv na snížení pokuty vydané ve zrušeném příkazu, jelikož následek spáchaného přestupku se taktéž mohl týkat několika desítek

zákazníků (osob podnikajících a nepodnikajících), budeme-li brát obecně známé hledisko, že do jedné nádrže osobního automobilu lze natankovat přibližně 50 litrů pohonné hmoty a do nádrže nákladního automobilu lze natankovat až 500 litrů, jak uvádí obviněná.

Výše uvedeným se správní orgán vypořádal i se skutečnostmi, které obviněná uvádí v doplněném odporu, písemnosti doručené správnímu orgánu dne 24. 7. 2018.

Dne 5. 9. 2018 bylo správnímu orgánu od obviněné doručeno další písemné vyjádření, ve kterém obviněná poukazuje na polehčující okolnosti, které dle jejího názoru zásadně zmírňují společenskou škodlivost tvrzeného protiprávního jednání. Za prvé na okolnost, že od spáchání tvrzeného přestupku uplynula již delší doba (6 měsíců), která svým způsobem snižuje závažnost protiprávního jednání. Za druhé, na provedení nápravy z její strany. Za třetí, na neúmyslné jednání, ale na pochybení třetích stran. Za čtvrté, na poskytování veškeré součinnosti, včetně požadovaných podkladů a informací. Za páté na doposud netrestání ze strany ČOI. Za šesté na nezpůsobení žádné škody. Obviněná dále uvádí, že s ohledem na výše uvedené polehčující okolnosti není třeba ukládat peněžitou sankci ve formě pokuty a navrhuje, aby správní řízení z důvodu již dostatečného naplnění jeho účelu bylo zastaveno.

K tomuto písemnému vyjádření správní orgán uvádí, že kontrola byla u obviněné provedena dne 5. 3. 2018. Kontrolní šetření bylo ukončeno doručením písemnosti „*Sdělení o vyřízení námitek dle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění*“. Správní orgán zahájil s obviněnou dne 18. 6. 2018 správní řízení, kdy jí byl doručen vydaný *Příkaz* č.j. ČOI 73612/18/3000/P/N ze dne 18. 6. 2018. Dne 25. 6. 2018 byl správnímu orgánu od obviněné doručen odpor proti vydanému příkazu, který následně dne 26. 6. 2018 obviněná písemně odůvodnila. Dne 9. 7. 2018 byla obviněné od správního orgánu doručena písemnost „*Vyrozumění před vydáním rozhodnutí*“ č.j. ČOI 88547/18/3000 ze dne 9. 7. 2018. Dne 24. 7. 2018 byla správnímu orgánu od obviněné doručena písemnost, ve které obviněná doplňuje odpor o písemné vyjádření a důkazní doklady. Dne 6. 9. 2018 bylo správnímu orgánu od obviněné doručeno další písemné vyjádření k podanému odporu. Z výše uvedeného vyplývá, že ze strany správního orgánu byly dodrženy veškeré procesní lhůty v rámci řízení o přestupcích, a správní orgán nevidí důvod, proč by měl skutečnost, že od spáchání přestupku uplynulo již 6 měsíců, brát za polehčující okolnost. Pokud by správní orgán přistoupil na názor obviněné, pak by správní orgán musel při každém podaném opravném prostředku ze strany účastníka řízení vždy snižovat pokutu, jelikož doba od spáchání přestupku se v takovém případě bude vždy prodlužovat. K druhé uváděné polehčující okolnosti správní orgán uvádí, že provedenou nápravu ze strany obviněné již správní orgán zohlednil v její prospěch ve zrušeném příkazu, kdy náprava byla zjednána tím, že následně odebrané vzorky pohonných hmot dne 8. 3. 2018 již splňovaly požadavky zvláštních právních předpisů. Správní orgán podotýká, že odstranění závadového stavu je povinností obviněné a nemusí být vždy brána za polehčující okolnost. S třetí uváděnou polehčující okolností se správní orgán již vypořádal, viz výše „*objektivní odpovědnost*“. Čtvrtou a pátou uváděnou polehčující okolnost zohlednil správní orgán ve zrušeném příkazu, kdy tyto okolnosti vzal ve prospěch obviněné. Se šestou uváděnou polehčující okolností se správní orgán se také již vypořádal, viz výše „*ohrožovací delikt*“. Na základě výše uvedeného byla správním orgánem obviněné prokázána společenská nebezpečnost jejího protiprávního jednání a správní orgán nenašel důvody, pro které by snížil pokutu oproti pokutě uvedené ve zrušeném příkazu, nebo aby řízení zastavil.

Správní orgán má za prokázané, že postupoval ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to

v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Při určení výměry pokuty bylo přihlédnuto ke všem relevantním kritériím pro určení výše trestu danými ust. § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zejména k povaze a závažnosti přestupku, k významu právem chráněného zájmu, ke způsobu spáchání přestupku a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán; dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Závažnost přestupku vyjádřil správní orgán výší uložené pokuty.

Správní orgán uvádí, že mimo jiné smyslem přijetí zákona o pohonných hmotách je chránit zákazníka před prodejem nekvalitních pohonných hmot. Zákazník očekává kvalitní výrobek zaručující jeho spokojenost, je však zcela odkázán na solidnost firmy a prakticky není schopen se bránit, neboť nemá možnost jakost pohonných hmot zkontrolovat. Pokud prodávající prodá nekvalitní výrobek, poškozují tím zákazníka, neboť kráčí jeho právo na výrobky prodávané v závazně stanovené jakosti.

Nejprve se správní orgán zabýval způsobem spáchání přestupku. Nedodržení parametru v bodu vzplanutí má dle odborných studií několik příčin. Jako nejčastější příčina nedodržení bodu vzplanutí se obecně uvádí kontaminace motorové nafty automobilovým benzínem při přepravě cisternami, u nichž se střídá přepravované médium (pohonná hmota), za předpokladu, že parametry původní motorové nafty vyhovují požadavkům příslušné normy. Ke kontaminaci však může také docházet např. i při dopravě paliv produktovodem nebo při skladování.

Z důvodu, že ke spáchání přestupku mohlo dojít způsobem, který nastínil správní orgán v úvodu hodnocení tohoto kritéria a je typický pro tento druh protiprávního jednání (technologická nekázeň), což také konstatuje obviněná ve svém vyjádření, neshledal správní orgán takové skutečnosti, které by v souvislosti se způsobem spáchání přestupku v souvislosti s prodejem motorové nafty, vzal ve prospěch obviněné nebo k její tíži.

Způsob spáchání přestupku u pohonné hmoty BA 95 Super správní orgán vzal ve prospěch obviněné z důvodu, že k pochybení nedošlo na její straně, ale nesprávným nastavením dávkování bioethanolu ze strany společnosti ČEPRO, která toto pochybení v reklamačním řízení uznala.

V závěru hodnocení tohoto zákonného kritéria správní orgán konstatuje a připouští, že při přejímce zboží (PHM) je omezená možnost obviněné zjistit skutečnost, zda dodaná PHM splňuje požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, tedy zda se následně prodejem nebude dopouštět protiprávního jednání, avšak to ji nezavazuje objektivní odpovědnosti. Je pouze na obviněné, aby si zajistila takový zdroj dodávek PHM, který by následně minimalizoval riziko jeho případného protiprávního jednání, či zajistil příslušná opatření.

Dále se správní orgán zabýval následkem protiprávního jednání.

Bod vzplanutí je typický ukazatel požární bezpečnosti, resp. snížený bod vzplanutí snižuje požární bezpečnost při manipulaci s motorovou naftou, což se v daném případě dotýká i zákazníka při tankování. Tato bezpečnost se významně zhoršuje se snižující teplotou bodem vzplanutí. Pokles bodu vzplanutí má tedy především vliv na bezpečnostní parametry při manipulaci a skladování, zatímco chování paliva při spalování se prakticky nemění. Na druhé straně však vyšší koncentrace benzínu v motorové naftě snižuje mazací schopnost paliva a zvyšuje tak opotřebování vstřikovacích systémů. Snížený bod vzplanutí tak

signalizuje, že může mít nafta sníženou mazivost. Následek používání takto nekvalitní pohonných hmot se může projevit až po delším časovém období.

Potenciální nebezpečí poškození motoru je možné předpokládat při bodu splnutí nižším než 30,0°C a zejména nižším než 20°C, tj. když bod vzplanutí klesne na úroveň požadavku pro 1. Třidu hořlavých látek, pod 21°C podle ČSN 65 0201, přičemž zjištěná hodnota bodu vzplanutí byla zjištěna 48,5°C.

Na základě výše uvedeného správní orgán následek protiprávního jednání (prodej motorové nafty s nižším parametrem bodu vzplanutí než stanovuje zvláštní právní předpis (zjištěná hodnota 48,5°C, což snížení v procentuálním vyjádření činí 8,49 %), z důvodu snižování mazivosti pohonné hmoty (což zvyšuje opotřebenosti vstřikovacích ventilů, tedy snižuje jejich životnost), vyhodnotil v neprospěch obviněné. Na druhou stranu správní orgán vzal v úvahu ve prospěch obviněné skutečnost, že zjištěné parametry v těchto případech nejsou v blízkosti hranice 30,0°C, resp. nepředstavují potenciální nebezpečí poškození motoru vozidel zákazníků.

Taktéž v souvislosti s následkem protiprávního jednání vzal správní orgán v neprospěch obviněné i okolnost, že případné následky se nemusí týkat pouze malého množství zákazníků ale několika desítek (budeme-li brát obecně známé hledisko, že do jedné nádrže osobního automobilu lze natankovat přibližně 50 litrů a do nákladního lze natankovat až 500 l pohonné hmoty). Stav zásob k 5. 3. 2018 pohonné hmoty nafta motorová -velká činil 20533 litrů.

Co se týče následku protiprávního jednání v souvislosti s prodejem pohonné hmoty BA 95 SUPER, správní orgán uvádí, že pro zákazníka je nejvýhodnější benzin neobsahující kyslík, složený pouze z uhlovodíků, protože má největší výhřevnost. Každý přídavek kyslíkaté látky snižuje výhřevnost benzínu. Každý přídavek kyslíkaté látky však zlepšuje spalování a průkazně vzniká méně emisí oxidu uhelnatého, případně i dalších. To je důvod, proč současná norma připouští až 2,7 % kyslíku v benzínu.

Obsah kyslíku v benzínu vyšší než povoluje norma (ještě přijatelná hodnota 2,9 %) je nutné hodnotit jako poškozování zákazníka, který při nákupu dostává méně energie, což se projeví větší spotřebou paliva. Jde tedy o určitý vliv na provoz vozidla, ale nelze prokázat jakýkoliv negativní vliv na motor, dokonce lze mluvit o pozitivním vlivu, vzhledem ke zlepšenému spalování. Vzhledem k výše uvedenému, resp., z důvodu, že prodejem pohonné hmoty BA 95 SUPER, která měla vyšší obsah kyslíkatých látek, než stanovuje norma, mohlo dojít k vyšší spotřebě paliva, a tím poškození zákazníka, vyhodnotil následek protiprávního jednání u prodeje pohonné hmoty BA 95 SUPER v neprospěch obviněné.

Taktéž v souvislosti s následkem protiprávního jednání vzal správní orgán v neprospěch obviněné i okolnost, že případné následky se nemusí týkat pouze malého množství zákazníků ale několika desítek (budeme-li brát obecně známé hledisko, že do jedné nádrže osobního automobilu lze natankovat přibližně 50 litrů a do nákladního lze natankovat až 500 l pohonné hmoty). Stav zásob k 5. 3. 2018 pohonné hmoty BA 95 SUPER činil 12.745 litrů.

Ve prospěch obviněné vzal správní orgán okolnost, že porušení právní povinnosti stanovené v ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se obviněná dopustila poprvé, pokud je správnímu orgánu známo.

Správní orgán přihlédl ve prospěch obviněné k tomu, že tato při dotčené kontrole se správním orgánem řádně spolupracovala a snažila se prostřednictvím svých zaměstnanců poskytnout všechny požadované informace. I vzhledem k tomuto mohla potom kontrola proběhnout efektivním a hospodárným způsobem.

Dále vzal správní orgán v úvahu ve prospěch obviněné skutečnost, že následně odebrané vzorky pohonných hmot dne 8. 3. 2018 již splňovaly požadavky zvláštních právních předpisů, viz písemnost č.j. ČOI 59486/18/3000 ze dne 2. 5. 2018 „Sdělení o vyřízení námitek“.

Další hodnotící kritéria, která by měla vliv na výši uložené pokuty, správní orgán neshledal.

Na základě vyhodnocení zákonných kritérií, přihlédnutím k okolnostem ve prospěch a v neprospěch obviněné a úvahy správního orgánu, byla obviněné uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč, tedy při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí uvedeného v ustanovení § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kdy za přestupek podle odst. 1 písm. b) může být uložena pokuta do 5 000 000 Kč. Na druhé straně však byla pokuta uložena v takové výši, aby byla znatelná v majetkové sféře obviněné, tedy byla pro ni nikoliv zanedbatelná a tím plnila svou úlohu, na jedné straně funkci preventivní a výchovnou a na druhé straně funkci represivní. Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, zcela odpovídá závažnosti přestupku i zásadě přiměřenosti používané v řízení o přestupcích.

Správní orgán při ukládání pokuty postupoval v souladu s právními předpisy, hodnotil všechna zákonná kritéria, vzal v potaz taktéž rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikován pod č. 560/2005 Sb., NSS, kde se městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být pro něho nikoli zanedbatelný. Pokuta, která byla uložena na spodní hranici zákonného rozmezí, se pak správnímu orgánu nejeví jako excesivní, nýbrž jako adekvátní.

Hlavním účelem uložení sankce ve formě pokuty je důrazně upozornit obviněnou na povinnost dodržovat při své podnikatelské činnosti ustanovení veřejnoprávních předpisů.

Povinnost uložit obviněné, která řízení vyvolala porušením svých právních povinností, nahradit náklady řízení paušální částkou je stanovena ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. V tomto řízení je tato zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 1000,- Kč v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce prostřednictvím níže podepsaného ředitele inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem v Brně (k výše uvedené spisové značce). Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě, stává se rozhodnutí pravomocným. Nebudou-li náklady řízení zaplacený do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Mgr. Karel Havlíček
ředitel inspektorátu

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 14798/19/O100/3000/18/19/HI/Št

Dne: 30. 1. 2019

Sp. Zn. ČOI 39350/18/3000

COI0X014ZBSU

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **MANO Oil s. r. o.**, se sídlem Masarykova 98, 664 42 Modřice, IČO 29294525, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského ze dne 21. 9. 2018, č. j. ČOI 111633/18/3000/R/N, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **150.000,- Kč** (slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

I. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí mění takto:

Slova „pokutu ve výši 150.000,- Kč, slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých“ se nahrazují slovy „pokutu ve výši 120.000,- Kč, slovy: jedno sto dvacet tisíc korun českých“.

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1104353018, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1104353018, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro snížení uložené pokuty.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 5. 3. 2018 na čerpací stanici NOVOTNÝ, silnice 153, 664 42 Modřice, prodávala pohonnou hmotu (BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic s. r. o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 601/2018 ze dne 7. 3. 2018 bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 95 super, vzorek č. 76/30/18/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228+A1, a to v ukazateli kyslík-výpočet, kdy zjištěná hodnota činila 3,32 % m/m, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 2,9 % m/m. Dále prodávala pohonnou hmotu (nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic s. r. o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 603/2018 ze dne 7. 3. 2018 bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota nafta motorová, vzorek č. 78/30/18/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 590+A1, a to v ukazateli bod vzplanutí P. M., kdy zjištěná hodnota činila 48,5 °C, zatímco příslušná hodnota specifikace po zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit minimálně 53 °C.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, věcně nesprávné, nepřezkoumatelné, uložená pokuta je nepřiměřená, nebyla zohledněna kritéria dle ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, sankcionované jednání nenaplnilo materiální stránku přestupku.

Odvolatel namítá, že byla uložena jednotná pokuta za obě porušení, nebylo vymezeno, jaká část pokuty připadá na jaké porušení. Skutkové okolnosti shledaných protiprávních jednání jsou však odlišné, mají různé příčiny – v případě nafty došlo k vadnému postupu při stáčení pohonné hmoty dodavatelem, v případě benzínu v samotné jakosti pohonné hmoty již na straně výrobce, společnosti ČEPRO a. s., IČO 60193531.

Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť není zřejmé, jak orgán prvního stupně přihlédl k tvrzeným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, zejména není jasné, jak byla posouzena jednotlivá kritéria podle ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, liší se jak závažnost, tak způsob i následky předmětných protiprávních jednání. Nelze posoudit, zda

je uložena pokuta přiměřená a zda odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech. Orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí uvádí, že při ukládání sankce dbá na přiměřenost sankce z hlediska jejího účelu, tím se však při ukládání pokuty odvolateli neřídil, resp. danou otázku nelze posoudit.

Orgán prvního stupně nezohlednil, že odvolatel provozuje jedinou čerpací stanici, navíc na okraji malého města, kde se v okolí nachází řada jiných čerpacích stanic. Nebylo přihlédnuto k menšímu množství prodaných pohonných hmot, ani k délce protiprávního jednání (2 dny), ani k velikosti odchylek od limitních hodnot, popř. bylo uvedené nelogicky hodnoceno v neprospěch odvolatele. Z měsíčních výkazů o prodeji pohonných hmot je zřejmé, že bylo prodáno 1.512,28 l benzínu a 5.964 l nafty ve dnech 5. – 7. 3. 2018, tj. do okamžiku stočení nové dodávky pohonných hmot. Orgán prvního stupně však vychází ze stavu nádrží zjištěného dne 5. 3. 2018, tento údaj je mylný, není zřejmé, jaké závěry z něj správní orgán činí.

Odvolatel poukazuje na rozhodnutí ze dne 16. 2. 2017, č. j. ČOI 158275/16/O100/2200/16/17/HI/Št, kterým byla společnosti OMV Česká republika s. r. o., tj. provozovateli celé sítě čerpacích stanic, uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč pro prodej motorové nafty neodpovídající jakostním požadavkům v kritériu bod vzplanutí (zjištěno 49 °C). Hodnota bodu vzplanutí zjištěná u odvolatele byla 48,5 °C, resp. 50 °C dle kontravzorku odvolatele. Odvolateli však byla uložena pokuta 150.000,- Kč; vzhledem k tomu, že v případě odvolatele byl posuzován též prodej benzínu, aniž by tuto skutečnost správní orgán diferencoval i při uložení pokuty, nelze posoudit, zda je uložena pokuta přiměřená, spravedlivá a v legitimní výši. Z rozhodnutí ze dne 4. 6. 2016, č. j. ČOI 10/0383/15/11, plyne, že pro prodej motorové nafty s bodem vzplanutí 48,5 °C byla uložena pokuta ve výši 45.000,- Kč, šlo o právnickou osobu, která se pochybení dopustila poprvé.

Odvolatel dále uvádí, že při každé dodávce požaduje atest prokazující kvalitu dodávaných pohonných hmot, tak tomu bylo i v případě posuzovaných pohonných hmot, viz dodací nákladní list č. E 629021 ze dne 26. 2. 2018. Odvolatel má za to, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby zabránil protiprávnímu jednání, a to jak výběrem dodavatele, tak požadavkem na původce pohonných hmot. O tom, že odvolatel usiluje o plnění svých zákonných povinností, svědčí i to, že porušení zákona o pohonných hmotách bylo u odvolatele zjištěno poprvé. Odvolatel podotýká, že míru možného vynakládaného úsilí je nutné poměřovat k reálným technologickým možnostem. Správnímu orgánu je jistě známo, že při přejímce zboží je omezená možnost zjistit, zda dodávaná pohonná hmota splňuje požadavky na její složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami. Odvolateli je naopak zřejmé, že tato skutečnost ho nezbavuje objektivní odpovědnosti, společně s dalšími okolnostmi případu však zakládá liberační důvod dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, ke kterému by měl správní orgán přihlédnout, nikoli paušálně označit jakákoli opatření za nedostatečná. Odvolatel systematicky vyvíjí maximální úsilí, aby si zajistil takový zdroj dodávek pohonných hmot, který minimalizuje riziko případného protiprávního jednání v podobě prodeje nekvalitní pohonné hmoty – odvolatel dlouhodobě spolupracuje s konkrétním dodavatelem a odebírá pohonné hmoty od společnosti ČEPRO a. s. Správní orgán i soudy zpravidla konstatují, že opatřením splňujícím požadavek na naplnění liberačního důvodu jsou typicky pravidelné kontroly jakosti pohonných hmot před uvedením do prodeje. Takový postup je však nejen pro odvolatele, ale i pro další provozovatele čerpacích stanic nemožný, testování vzorků trvá v řádu dnů, odvolateli není zřejmé, kde by měl pohonné hmoty před jejich uvedením do prodeje uskladňovat. Není divu, že k naplnění liberačního důvodu pravděpodobně v žádném

dosud posuzovaném případě nedošlo. Správní orgán opomíjí, že ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách lze požadovat jen taková opatření, která jsou skutečně technicky možná.

Odvolatel poukazuje na výsledek posouzení kontravzorku, v laboratoři MND a. s. byla zjištěna hodnota bodu vzplanutí 50 °C. Tato hodnota nepředstavovala žádné nebezpečí z hlediska požární bezpečnosti ani z hlediska poškození motoru vozidel zákazníků. Toto uznává i orgán prvního stupně, avšak dodává, že prodej takové pohonné hmoty poškozuje zákazníky z dlouhodobého hlediska, vzhledem ke snížené mazivosti dochází k opotřebování vstřikovacích ventilů a ke snížení jejich životnosti, tento závěr odvolatel považuje za zcela lichý. Mohlo dojít pouze k jednorázovému natankování pohonné hmoty konkrétním zákazníkem, úvaha orgánu prvního stupně je tak teoretická a pro posuzovaný případ irelevantní. Jednorázovým natankováním předmětné motorové nafty nemohlo dojít k poškození motorů zákazníků ani z dlouhodobého hlediska, a to ani potenciálně. Následky tvrzeného protiprávního jednání nejsou žádné, dané protiprávní jednání není společensky nebezpečné. Stejný závěr lze uplatnit, i pokud jde o prodej nejakostního benzínu, jediným důsledkem vyššího obsahu kyslíku v benzínu je pravděpodobná vyšší spotřeba paliva, není však ani odhadem uvedeno, o kolik se spotřeba zvyšuje při ukazateli 3,32 % m/m. Pro trestnost jednání je významná i materiální stránka přestupku, tedy jeho společenská nebezpečnost. Jednání nemůže být kvalifikováno jako přestupek, pokud nejde o jednání společensky škodlivé. Orgán prvního stupně ve zrušeném příkazu poukázal na to, že smyslem přijetí zákona o pohonných hmotách je mimo jiné chránit spotřebitele, zákazníků-spotřebitelů je však na čerpací stanici odvolatele menšina. Odvolatel k otázce naplnění materiální stránky přestupku odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135. Podle názoru odvolatele se orgán prvního stupně nezabýval tím, zda jednání odvolatele vykazuje společenskou nebezpečnost.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, a to i pokud by shledal, že došlo k porušení zákona o pohonných hmotách, v takovém případě by mělo být řízení zastaveno z důvodu, že již došlo k naplnění účelu správního řízení.

V doplnění odvolání odvolatel uvádí, že orgán prvního stupně neuvádí, jak se jednotlivá kritéria pro určení výše sankce promítla do výše uložené pokuty. Správní orgán přistupuje k případu paušálně, bez skutečného materiálního zohlednění všech aspektů případu. Dle ustálené judikatury musí správní orgán uvést, jak ke kritériím přihlédl (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 8/2005-57 a č. j. 4 As 64/2005-59). Nepostačuje, že stanovená výše sankce je v rozpětí, které zákon připouští, rozhodnutí musí být přezkoumatelné i se zřetelem k tomu, zda a jak byla vzata v úvahu hlediska uvedená v zákoně. V napadeném rozhodnutí nejsou jednotlivá kritéria a jejich vliv na výše pokuty blíže konkretizována. Rozhodnutí není dostatečně odůvodněné, resp. je odůvodněné způsobem, který by nasvědčoval uložení nižší pokuty, nebo je konkrétní okolnost posouzena jako polehčující i přitěžující současně.

V neprospěch odvolatele bylo vzato: snižování mazivosti motorové nafty, které může vést k poškození motoru z dlouhodobého hlediska, tento argument je vnitřně rozporný a mohl by být pravdivý, pokud by zákazníci čerpali vadnou pohonnou hmotu opakovaně, nikoli jednorázově; dále vyšší spotřeba v případě vadného benzínu, skutečnost, že vada byla způsobena výrobcem, byla posouzena naopak ve prospěch odvolatele; počet potenciálně poškozených zákazníků, orgán prvního stupně však vycházel ze stavu nádrží ke dni 5. 3. 2018, zatímco odvolatel předložil výkazy o počtu vytočených litrů ve dnech 5. – 7. 3. 2018.

Polehčující okolnosti byly spatřovány v tom, že nafta s bodem vzplanutí 48,5 °C nepředstavovala žádné nebezpečí z hlediska požární bezpečnosti; v tom, že vadný parametr u benzínu byl způsoben výrobcem (vyšší spotřeba v důsledku této vady byla posouzena jako okolnost přitěžující); v tom, že se jedná o první pochybení odvolatele; v tom, že odvolatel se správním orgánem spolupracoval; v tom, že vzorky odebrané dne 8. 3. 2018 splňovaly všechny stanovené parametry. Orgán prvního stupně neuvedl, jak konkrétně tyto skutečnosti ovlivnily výši uložené pokuty. Odůvodnění uložené pokuty nemůže obstát. Výše uložené pokuty musí být odůvodněna způsobem, který nepřipouští rozumné pochyby o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu. K uvedení horní hranice trestní sazby odvolatel uvádí, že toto je nepřipadné a nadbytečné, podle rozhodovací praxe správního orgánu se pokuty pohybují nejčastěji v desítkách tisíc korun českých. Bylo by nezákonným postupem, pokud by nyní bylo rozhodnuto jinak. Správní orgán musí rozhodovat v obdobných případech obdobně (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 5/2005-53). Pokuta nebyla uložena ve výši odpovídající pokutám ukládaným v obdobných případech, pokuta musí být přiměřená nejen závažnosti přestupku, ale též osobě delikventa.

Odvolatel má za to, že výše pokuty je nepřiměřená, není v souladu s rozhodovací praxí správního orgánu a odchyluje se v neprospěch odvolatele od pokut ukládaných v obdobných případech, pokuta je jednak vyšší, jednak není nijak individualizovaná ve vztahu k poměrům odvolatele. Mělo být přihlédnuto k osobě odvolatele a jeho osobním poměrům bez ohledu na to, zda tento faktor výslovně stanoví zákon o pohonných hmotách. Správní orgán však zvolil cestu jakéhosi sankčního egalitářství ve jménu rovnosti a legitimního očekávání, tj. stejné pokuty všem za spáchání totožného přestupku, přitom je třeba zohlednit individuální rysy konkrétního účastníka daného řízení a jeho majetkových poměrů, a to nejen z hlediska, zda výše sankce má být likvidační, ale zda je přiměřená právě ve vztahu k poměrům účastníka řízení oproti sankcím uloženým v obdobných řízeních v poměru k individuálním poměrům účastníků řízení. Odvolatel dále odkazuje na některá rozhodnutí správního orgánu. Z tohoto přehledu je podle odvolatele zřejmé, že správní orgán opomíjí, že stanovení výše pokuty je vždy průsečíkem vícero faktorů, mezi které patří i majetkové poměry sankcionovaného subjektu.

Z napadeného rozhodnutí plyne, že se správní orgán poměry odvolatele vůbec nezabýval, přitom k závěru, že při ukládání peněžitých pokut jsou správní orgány povinny zohledňovat majetkové poměry právnických osob, dospěl již Ústavní i Nejvyšší správní soud. Poměry by měly být zkoumány vždy za účelem stanovení přiměřené pokuty. Důležitý je princip individualizace trestu, není možné, aby provozovatelé celé sítě čerpacích stanic byla uložena nižší pokuta než odvolateli, který provozuje jen jednu čerpací stanici na okraji malého města.

Dále odvolatel uvádí, že argumentace správního orgánu ve vztahu k ochraně spotřebitele je napříč jeho rozhodovací praxí zmatečná a nekonzistentní. Správní orgán svévolně pokládal každého zákazníka za spotřebitele, i bez hlubší úvahy je zřejmé, že takové východisko nemůže být založeno na realitě.

Odvolatel trvá na svém návrhu, aby bylo rozhodnuto, že odvolatel přestupek nespáchal, a upuštěno od uložení sankce. Pokud by jednání odvolatele bylo shledáno protiprávním, odvolatel má za to, že není třeba ukládat peněžitou sankci, neboť účelu řízení o přestupku již bylo dosaženo.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila přestupku uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento přestupek jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí. Odvolací orgán však shledal důvody pro snížení uložené pokuty.

Odvolací orgán se nejprve věnoval námitkám odvolatele týkajícím se naplnění liberačního důvodu dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Odvolatel poukázal na to, že ke každé dodávce požaduje atest prokazující kvalitu pohonných hmot, dále požaduje, aby původcem pohonných hmot byla společnost ČEPRO a. s. Tyto skutečnosti nelze považovat za prokazující, že odvolatel vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby zabránil porušení dané povinnosti. Odvolatel se pouze spoléhal na své smluvní partnery, sám nečinil žádné kroky k ověření jakosti prodávaných pohonných hmot. Je to prodávající, kdo má podle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách povinnost prodávat pouze pohonné hmoty, které splňují veškeré na ně kladené požadavky. Finanční nákladnost a složitost ověřování jakosti pohonných hmot pro prodávajícího neznemá, že provedení takových kroků je nerealizovatelné a že i bez provedení ověřování je možné konstatovat naplnění liberačního důvodu. Odvolatel se nemůže své odpovědnosti zbavit ani tím, že poukáže na to, že ke vzniku nejakosti došlo ze strany výrobce či dodavatele. Odvolací orgán poukazuje na to, že odpovědnost za daný přestupek je odpovědností objektivní, správní orgán tedy nemusí prokazovat míru zavinění, k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku může dojít i zcela nezaviněně. Prodávající se dopustí přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách tím, že prodá pohonnou hmotu, která nespĺňuje stanovené požadavky na její jakost. K tomuto v posuzovaném případě prokazatelně došlo. Odvolací orgán dodává, že ke vzniku nejakosti může dojít při výrobě, při přepravě, při stáčení pohonné hmoty a též při skladování na čerpací stanici. Správní orgán však není povinen toto prokazovat. Odvolací orgán k tomuto odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010 – 52, kde se uvádí: „*Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků – pozn. přestupků ve smyslu dřívějšího zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdoluhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona.*“ Odvolací orgán poukazuje na to, že již orgán prvního stupně ve prospěch odvolatele přihlédl k tomu, že výrobce, společnost ČEPRO a. s. uznala reklamaci odvolatele s tím, že k nejakosti pohonné hmoty došlo při výrobě – nesprávně bylo nastaveno dávkování bioethanolu do benzínu, což zvýšilo obsah kyslíkatých látek. Tato skutečnost však neznemá, že by odvolatel nenesl odpovědnost za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, jak vyplývá i z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 6. 2015, č. j. 15 A 125/2012-45 (potvrzeného rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015 - 35: „*Soud má však za to, že žalobce v rámci správního řízení existenci liberačních důvodů neprokázal. Žalobce odkazuje na rozbor obsažený v přepravních listech k předmětné naftě, ve kterých je uvedeno množství síry odpovídající příslušné normě. Rovněž poukázal na prohlášení samotného dodavatele společnosti ČESKÁ*

RAFINÉRSKÁ, a.s., že v předmětném období mohlo dojít při stáčení nafty do cisteren ke kontaminaci nafty látkou, která mohla způsobit vyšší množství síry v motorové naftě. S ohledem na výše rozebranou objektivní odpovědnost nezbyvá soudu než konstatovat, že uvedené skutečnosti nelze považovat za liberační důvody ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, když zjevně nepředstavují žalobcem vynaložené maximální úsilí k zabránění porušení povinnosti prodávající pohonné hmoty. Soud považuje za nutné zdůraznit, že ani v případě, pokud by Česká obchodní inspekce zahájila kontrolu i u dodavatele žalobce ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s. a zjistila by u něho pochybení, neznamenaloby to zproštění odpovědnosti za správní delikt v daném případě u žalobce, neboť již samotným prodejem nevyhovující pohonné hmoty došlo z jeho strany k naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu.“ K otázce naplnění liberačního důvodu odvolací orgán odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015-35, kde se konstatuje: „*K podmínkám liberace podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se Nejvyšší správní soud již v minulosti vyjádřil, a to v rozsudku ze dne 19. 9. 2014, čj. 4 As 123/2014 – 33, publ. pod č. 3139/2015 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že (i) důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu; (ii) pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem; (iii) na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcem pohonných hmot provádět kontroly; (iv) roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení „veškerého úsilí“ požadovaného zákonem; přičemž (v) provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.“* Z tohoto rozsudku vyplývá, že za vynaložení veškerého úsilí, které je možné požadovat, aby bylo zabráněno porušení právní povinnosti, nelze považovat spoléhání se na kontroly prováděné dodavatelem, nelze mít za to, že by prodávající pohonných hmot naplnil liberační důvod v případě, že neprovede kontroly jakosti s odůvodněním, že je to pro něj nákladné. Odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby zabránil danému protiprávnímu jednání.

Odvolací orgán uvádí, že zákon o pohonných hmotách obsahuje i po nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), kritéria pro určení výše sankce, a to v ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách – těmito kritérii jsou závažnost přestupku, zejména způsob jeho spáchání a jeho následky. V přestupkovém zákoně se nachází širší výčet kritérií pro určení výše sankce, orgán prvního stupně zohlednil relevantní kritéria obsažená v ust. § 37 a násl. přestupkového zákona, přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku, k významu právem chráněného zájmu, ke způsobu spáchání přestupku a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán, dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Na postup orgánu prvního stupně nelze hledět jako na nesprávný, kritéria uvedená v zákoně o pohonných hmotách byla vzata v potaz, bylo přihlédnuto též k dalším skutečnostem, výčet kritérií pro určení výše sankce v ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách je demonstrativní, je možné přihlédnout i k dalším hlediskům. Orgán prvního stupně uvedl, které skutečnosti vzal ve prospěch odvolatele a které posoudil v jeho neprospěch, uvedl, že k některým okolnostem nepřihlédl ani ve prospěch, ani v neprospěch odvolatele. Odůvodnění výše uložené pokuty považuje odvolací orgán za přezkoumatelné, sám odvolatel polemizuje s hodnocením učiněným orgánem prvního stupně, je proto zřejmé, že i odvolatel si je vědom toho, jakým způsobem bylo ke konkrétním skutečnostem přihlédnuto.

Odvolací orgán uvádí, že odvolatel naplnil skutkovou podstatu jednoho přestupku – přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, dvojím jednáním –

jednak prodával motorovou naftu nesplňující požadavky na jeho jakost v parametru bod vzplanutí, jednak prodával benzín nevyhovující v parametru obsahu kyslíku. Pokuta není ukládána za každé z těchto jednání zvlášť, takový postup by ani nebyl v souladu s principy správního trestání, kdy v případě, že by došlo k souběhu více přestupků, bylo by nutné aplikovat absorpční (pohlcovací) zásadu, kdy se trest ukládá podle trestní sazby pro závažnější přestupek, k dalším přestupkům se přihlédne jako k přitěžující okolnosti. Obdobně bylo postupováno i v daném případě, uložená pokuta nepředstavuje součet pokut uložených za jednotlivá protiprávní jednání, avšak při určení pokuty se přihlédne (jako k okolnosti přitěžující) k tomu, že k naplnění skutkové podstaty přestupku došlo dvojím jednáním. Není tedy možné, aby bylo matematicky vyjádřeno, jaká část pokuty byla uložena za prodej nejakostního benzínu a jaká část pokuty byla vyměřena za prodej nevyhovující motorové nafty. Orgán prvního stupně posoudil kritéria pro určení výše sankce ve vztahu ke každému z jednání, kterým došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

K námitce odvolatele, že nebylo přihlédnuto k tomu, že provozuje jedinou čerpací stanici na okraji malého města a že výtoč pohonných hmot je menší, odvolací orgán poukazuje na to, že čerpací stanice se sice nachází na okraji města Modřice, které má cca 5.200 obyvatel, avšak dané město bezprostředně sousedí s městem Brno (přes 377 tisíc obyvatel), silnice 152, u které se čerpací stanice nachází, je spojnicemi mezi silnicí E461 vedoucí do Rakouska a dálnicí D2 (E65) vedoucí na Slovensko. Z předložených přehledů prodeje pohonných hmot (doklady byly zaslány jako příloha doplnění odporu ze dne 24. 7. 2018) vyplývá, že odvolatel např. v měsíci únoru 2018 prodal přes 65,5 tisíc l motorové nafty a přes 17 tisíc l benzínu, v měsíci březnu 2018 prodal téměř 88 tisíc l motorové nafty a přes 18 tisíc l benzínu. Ve vztahu k prodeji motorové nafty nelze přisvědčit odvolateli, že by výtoč byla nízká, naopak v případě prodeje benzínu lze konstatovat, že prodané množství nebylo nikterak velké. K uvedeným skutečnostem není podle odvolacího orgánu namístě přihlédnout ve prospěch odvolatele.

Pokud jde o délku protiprávního jednání, správní orgán nezjišťoval, jak dlouho trval protiprávní stav, prodej nejakostních pohonných hmot je prokázán ke dni 5. 3. 2018. Podle předložených dokladů DNL E629021 a DNL E63011 došlo k závozu pohonných hmot na danou čerpací stanici dne 26. 2. 2018 a dne 7. 3. 2018, protiprávní stav tedy mohl trvat od předchozího závozu dne 26. 2. 2018 až do následného závozu dne 7. 3. 2018, to však nemá správní orgán prokázáno, jisté je, že dne 8. 3. 2018 již k prodeji nekvalitního paliva nedocházelo – rozbory vzorků č. 82/30/18/V a č. 83/30/18/V odebrané na čerpací stanici odvolatele dne 8. 3. 2018 již byly posouzeny jako vyhovující, k čemuž bylo při určování výše sankce přihlédnuto ve prospěch odvolatele. Odvolací orgán souhlasí s odvolatelem, že při určení množství potenciálně poškozených zákazníků nelze vycházet ze stavu nádrží zjištěných ke dni odběru vzorků nejakostních pohonných hmot, z tohoto čísla nelze vůbec usuzovat, kolik zákazníků mohlo načerpat nevyhovující paliva. Pokud by správní orgán vycházel z prodeje pohonných hmot ve dnech 5. – 7. 3. 2018 (tedy v době mezi odběrem vzorků a novým závozem), počet potenciálně poškozených zákazníků (motorové nafty bylo prodáno 5.946,55 l a benzínu bylo prodáno 1.512,28 l) by odvolací orgán nehodnotil ve prospěch ani v neprospěch odvolatele, nejedná se o zanedbatelné množství, na druhou stranu nejde ani o velké množství pohonných hmot.

Odvolací orgán dále souhlasí s odvolatelem v tom, že odchylky od limitních hodnot bodu vzplanutí u motorové nafty a obsahu kyslíku u benzínu nebyly vysoké, pravděpodobnost vzniku negativních následků tak byla nízká, následky obou pochybení je třeba hodnotit ve

prospěch odvolatele. Na druhou stranu nelze zjištěná pochybení bagatelizovat, zákazník očekává, že zakoupí pohonnou hmotu, která splňuje stanovené požadavky, zákazník je proto poškozen již jen tím, že toto jeho očekávání není naplněno. Ani v případě minimálních odchylek nelze zcela vyloučit, že by nemohlo dojít k poškození motorů vozidel (v případě používání nejakostní motorové nafty, a to zejména z dlouhodobého hlediska) či k vyšší spotřebě a tím ke zvýšení nákladů na provoz vozidla (v případě nejakostního benzínu). Materiální stránka přestupku byla nepochybně naplněna. Zájem na tom, aby se prodávající vyvarovali prodeje nekvalitních pohonných hmot, je velký – jak vyplývá nejen z horní hranice trestní sazby, která je dle ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách 5 mil. Kč, ale též z toho, že Česká obchodní inspekce dle ust. § 7 odst. 4 zákona o pohonných hmotách zveřejňuje pravomocná rozhodnutí týkající se čerpacích stanic pohonných hmot, provozovatelů čerpacích stanic, dopravců a distributorů pohonných hmot, u nichž kontrolou zjistila, že jakost nebo složení prodáváných, vydávaných nebo přepravovaných pohonných hmot není v souladu s tímto zákonem (veřejnost by měla být informována o tom, kde došlo k prodeji nejakostních paliv). V daném případě byla naplněna materiální stránka přestupku, nejsou dány předpoklady k upuštění od uložení sankce – vzhledem k závažnosti přestupku a okolnostem jeho spáchání a k osobě pachatele nelze důvodně očekávat, že by již samotné projednání postačilo k nápravě. Sankce musí být spravedlivým a dostatečným trestem, zároveň musí vést pachatele a další adresáty dané povinnosti k tomu, aby se poučili a přijali taková opatření, aby k porušování dané povinnosti již nedocházelo. Porušování právních předpisů se nesmí „vyplatit“, sankce by pro pachatele měla představovat citelný zásah, měla by být spojena s určitými negativními důsledky pro pachatele, jedině tak je možné naplnit účinky sankce, zejména preventivní.

Pokud jde o zohledňování finanční situace účastníků řízení, odvolací orgán uvádí, že majetkové poměry pachatele nejsou zákonným kritériem pro určení výše sankce, nadto správní orgán má pouze omezené možnosti, jak zjišťovat poměry účastníků řízení. Záleží tak především na nich samotných, do jaké míry správní orgán přihlédně k jejich poměrům. Správní orgán je povinen se majetkovou situací pachatele zabývat především tehdy, pokud účastník řízení namítá, že by pro něj mohla být uložena pokuta likvidační, nebo pokud vzhledem k osobě pachatele a výši navrhané pokuty lze mít za to, že by taková pokuta mohla mít pro pachatele rdousící efekt. V daném případě se však o takovou situaci nejednalo, odvolatel nenamítal, že by pro něj uložena pokuta byla likvidační, vzhledem k charakteru činnosti odvolatele (odvolatel provozuje čerpací stanici v blízkosti dvou významných dopravních uzlů, z předložených dokladů o prodeji pohonných hmot nevyplývá, že by výtoč na této čerpací stanici byla nízká, odvolatel má několik stálých odběratelů pohonných hmot) nelze mít za to, že by pokuta ve výši 150.000,- Kč mohla způsobit, že by odvolatel nebyl schopen hradit běžné provozní náklady. Odvolací orgán nahlédl do veřejně přístupných informací v obchodním rejstříku, kde je založena mimo jiné účetní závěrka odvolatele za rok 2016 (odvolatel sám svou majetkovou situaci nijak nedoložil, zároveň netvrdí, že je pro něj uložena pokuta likvidační, pouze namítá její nepřiměřenost ve vztahu k pokutám ukládaným jiným subjektům, které podnikají ve větším rozsahu než odvolatel), z této závěrky vyplývá, že si odvolatel nevede nikterak špatně – aktiva odvolatele (oběžná aktiva ve výši 6.874 tisíc Kč) převyšují jeho pasiva (cizí zdroje ve výši 2.162 tisíc Kč), odvolatel za prodej zboží utržil 47.447 tisíc Kč, má kladný výsledek hospodaření (749 tisíc Kč).

Odvolací orgán je přesvědčen o tom, že správní orgán postupoval v souladu s ustálenou judikaturou, např. s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, ve kterém se uvádí: „*Tam, kde zákon s poměry pachatele jako se zvláštním hlediskem pro určení výše pokuty nepočítá, měla by informace o*

majetkové situaci pachatele působit jako „záchranná brzda“, tedy zmíněný korektiv, který vstupuje do hry spíše výjimečně, a to až ve chvíli, kdy hrozí natolik vysoká pokuta, že by mohla mít pro pachatele správního deliktu z ústavního hlediska nepřijatelný likvidační charakter. Správní orgán se tedy nebude muset při ukládání pokuty za jiné správní delikty, u nichž zákon neupravuje zvláštní kritérium v podobě osobních a majetkových poměrů pachatele, zabývat podrobným zjišťováním těchto poměrů tam, kde bude s ohledem na výši do úvahy přicházející pokuty a na základní poznatky o osobě pachatele, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení, zřejmé, že nehrozí existenční ohrožení pachatele či jeho podnikání. (...) ...pravomoci správního orgánu ke zjišťování osobních a majetkových poměrů účastníka řízení o jiném správním deliktu jsou do určité míry omezené, ... (...) Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. Pokud tak účastník řízení neučiní a naopak odmítne poskytnout správnímu orgánu v tomto ohledu dostatečnou součinnost, bude správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení a které si správní orgán může zjistit bez součinnosti s účastníkem řízení (vedle katastru nemovitostí např. z obchodního rejstříku, pokud jde o subjekty v něm zapsané, nebo z výpovědí svědků znalých osobních a majetkových poměrů účastníka řízení). Nepovede-li tento postup k přesnému výsledku, může si správní orgán takto učinit také jen základní představu o příjmech a majetku účastníka řízení, a to i na základě odhadu, tedy do určité míry obdobně, jako postupuje trestní soud podle výše zmíněného ustanovení § 68 odst. 4 trestního zákoníku.“

K výčtu přitěžujících okolností, které odvolatel uvedl v doplnění odvolání, odvolací orgán uvádí, že již výše vyjádřil svůj nesouhlas s hodnocením učiněným orgánem prvního stupně. Pokud jde o následky přestupku, odvolací orgán je hodnotí ve prospěch odvolatele, zjištěné odchylky jsou malé, pravděpodobnost vzniku škodlivých následků je jak v případě motorové nafty, tak v případě benzínu nízká. Odvolací orgán souhlasil též s tím, že při hodnocení počtu potenciálně poškozených zákazníků není namístě vycházet ze stavu nádrží ke dni odběru vzorků, více vypovídající je posouzení množství prodaných pohonných hmot v době, kdy se v nádrži nacházelo nejakostní palivo – výtoč pohonných hmot ve dnech 5. (den odběru vzorků) – 7. 3. 2018 (den doplnění nádrže) nepovažuje odvolací orgán za přitěžující ani za polehčující okolnost.

Orgán prvního stupně přihlédl k řadě skutečností ve prospěch odvolatele – k tomu, že nejakost benzínu byla způsobena výrobcem, k tomu, že se jedná o první porušení zákona o pohonných hmotách zjištěné u odvolatele, k tomu, že odvolatel se správním orgánem řádně spolupracoval, a k tomu, že vzorky odebrané dne 8. 3. 2018 již všechny požadavky na jakost splňovaly.

Vzhledem k výše uvedenému má odvolací orgán za to, že byly posouzeny individualizované okolnosti případu, správní orgán přihlédl ke všem okolnostem případu a uvedl, jak jednotlivé okolnosti hodnotil. S ohledem na změnu hodnocení některých skutečností (odvolací orgán nehodnotí v neprospěch odvolatele stav nádrží, výtoč nehodnotí ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatele, odvolací orgán na rozdíl od orgánu prvního stupně hodnotí následky obou pochybení ve prospěch odvolatele, zjištěné odchylky nebyly výrazné, pravděpodobnost vzniku škodlivých následků nebyla vysoká) odvolací orgán snížil výši uložené pokuty na částku ve výši 120.000,- Kč. Úvaha správního orgánu je zcela

přezkoumatelná. Odůvodnění výše uložené pokuty je řádné a odpovídá požadavkům platné právní úpravy.

Odvolací orgán má za to, že majetkové poměry není správní orgán povinen vždy zkoumat, v řízení nevyplývalo, že by výše uložené pokuty mohla být nepřiměřená majetkovým poměrům odvolatele, odvolatel ani nenamítal, že by pro něj mohla být uložená pokuta likvidační. Podle ust. § 37 písm. g) přestupkového zákona by mělo být při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédnuto k povaze činnosti právnické osoby (k osobním poměrům by mělo být přihlédnuto u fyzických osob, nikoli u osob právnických), v povaze činnosti odvolatele však nebyly shledány žádné polehčující ani přitěžující okolnosti - odvolatel provozuje svou činnost v jedné provozovně, umístění čerpací stanice a výtoč zejména motorové nafty nelze zohlednit ve prospěch odvolatele, o čemž již bylo pojednáno výše. Povaha činnosti právnické osoby je pouze jedním z kritérií pro určení výše sankce, výměra trestu vychází z hodnocení mnoha skutečností, různých okolností případu. Skutečnost, že provozovateli sítě čerpacích stanic byla uložena stejná či nižší pokuta než odvolateli, sama o sobě neznamená, že by správní orgán uložil pokutu v rozporu se svou rozhodovací praxí, resp. že by se pokuta uložená odvolateli odchylovala v jeho neprospěch od pokut ukládaných v obdobných případech. Odvolatel odkazuje na rozhodnutí, v nichž byly uloženy pokuty pro pochybení v jednom případě, odvolatel však prodával jednak motorovou naftu nesplňující požadavky na její jakost v parametru bod vzplanutí (zjištěno 48,5 °C, stanovené minimum je 53 °C), jednak prodával benzín vadný v parametru obsah kyslíku (zjištěno 3,32 % m/m, stanovené maximum je 2,9 % m/m). Odvolací orgán je přesvědčen o tom, že pokuta ve výši 120.000,- Kč odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech, a to s ohledem na všechny okolnosti případu (jak je patrné i z odvolatelem uvedeného přehledu pokut – odvolatel odkazuje jak na rozhodnutí, kterými byla uložena pokuta pro prodej nejakostní motorové nafty v ukazateli bod vzplanutí, tak na rozhodnutí týkající se prodeje nejakostního benzínu v parametru obsah kyslíku). Výše uložené pokuty není nepřiměřená osobním poměrům odvolatele, je dostatečně individualizovaná a řádně odůvodněná. Pro výraznější snížení uložené pokuty neshledal odvolací orgán důvody, pokuta v nižší výši by neplnila preventivní a represivní účinky.

Pokud jde o argumentaci orgánu prvního stupně týkající se ochrany spotřebitelů, odvolací orgán uvádí na pravou míru, že zákon o pohonných hmotách nesměruje pouze k ochraně spotřebitelů, avšak vztahuje se na všechny kupující pohonných hmot (bez ohledu na to, zda jde o spotřebitele či nikoli), předpis má přispět též k ochraně životního prostředí. Skutečnost, že většinu zákazníků odvolatele tvoří podnikatelé, nemá na posouzení případu vliv, odvolatel by měl prodávat pohonné hmoty splňující veškeré jakostní ukazatele jak spotřebitelům, tak jiným zákazníkům, prodej pouze kvalitních pohonných hmot by měl též přispět k tomu, aby nebylo zhoršováno životní prostředí.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 120.000,- Kč (pokuta byla snížena s ohledem na odlišné hodnocení některých skutečností odvolacím orgánem, viz výše) za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce